

פרוטוקול מס' 2/ד

מישיבת ועדת-הכנסת ביום רביעי,
י"ד בחשוון תשס"ד (10.11.1954)
בשעה 10.30

ג ו ר כ ח ד : חברי-הוועדה:

ד. בר-רב-האי - היו"ר
י. אורי
ב. אזניה
ע. איכילוב
ס. אדם
א. כרמן
ש. הלל
מ. וילנר
ע. סימון
א. רזיאל-נאור
מ. נורוק
י. ניצני
ד. פלדמן
י. דפאל
ב. קמין

מוזמנים:

מ. רוזטי - מזכיר הכנסת.

ח ט ר ד : סגן אג"ד אלזועבי

ש. בבה
ש. גרידי
י. הרדי
ק. כהנא
ש. לורנץ
סאלח חסן ח'ניפס
א. סטופ

סדר-היום: קביעת מסגרת של זמן לדיון המדיני.

היו"ר ד. בר-רב-האלי:

ברצוני להודיעכם כי בסדר-היום של הישיבה הבאה יעמדו הסעיפים הבאים: א. תלונה של חבר-הכנסת גביחובסקי על התנהגות המשטרה כלפיו; ב. ערעור של טיעת מק"י על דחיית הרחיפות של הצעתה לסדר-היום בענין זיון גרמניה וסיכון השלום בעולם ומדינת ישראל על-ידי זה.

קביעת זמן לדיון המדיני:

אני רוצה להקדים ולאמר שאני מציע להקדיש את 4 הישיבות בישיבות ב' וג' לדיון המדיני, מאחר שאני בטוח שאין איש מבין חברי-הכנסת רוצה לוותר על היום הטוקדש להצעות לסדר-היום. כלומר, אני מציע 7 שעות.

א. רוזאל-באר:

הבעיות שנערמו במשך הזמן טחייבות דיון רחב ומפורט יותר. מטפיק אם אומר שחומרת המצב נראתה כל-כך רצינית לכמה סיעות שהן ניסו גם לזמן את הכנסת למושב מיוחד בזמן הפגרא. אני מציעה לקבוע את השעות מבלי להתחשב בעובדה שבאמצע יש יום רביעי הטוקדש להצעות לסדר-היום, כי בין כה התשובה תבוא בשבוע שלאחריו. אני מציעה 12 שעות לוויכוח.

מ. ארם:

אני אקבל ברצון את ההצעה של 12 שעות, אבל לא אתנגד גם להצעה של 10 שעות. הפעם הדיון הזה הוא/כל בעיות מדיניות החוץ, על ענינת-החנק ששמים על צווארנו ועל צוואר העולם כולו.

י. רפאל:

נדמה לי שכולנו מאוחדים כי אין לבזבז את הוויכוח הזה דוקא לרגלי חשיבותו, ולקיים אותו במשך שבועיים. כלומר להפחית את המתח שבדיון כזה ולהשאיר אפילו רק את התשובה של השר לשבוע הבא. התשובה, פירושו גם הסיכום, נדמה לי שרצוי מאד שהוויכוח יתנהל באותו שבוע ויטוכם באותו שבוע, והכנסת תחליט מה שתחליט. לכן אני מציע 8 שעות, ולסיים את הדיון באותו שבוע גם אם נצטרך להאריך את שעות הישיבות ביום ג' וביום ד'.

מ. וילנר:

את הזמן יש לקבוע לא לצורה אדמיניסטרטיבית לפי עקרון שיש לגמור את הדיון תוך שבוע ימים ותו לא. בפרלמנטים אחרים מקיימים דיון כזה במשך שבועיים ושלושה. אם מצמצמים את הזמן לא ניתנת אפשרות לדון בדברים, אלא רק למנות את הבעיות באופן סלגרפי. המינימום שאפשר לקבלו הוא 12 שעות.

ב. אזניה:

אני מצטרף להצעתו של חבר-הכנסת רפאל ומציע 8 שעות, גם אם זה יחייב לשבת שעה נוספת ביום שלישי.

י. אורי:

לא הייתי מדבר בנושא זה אילו לא הנסיון של שני הימים הראשונים של המושב הזה. דומני שאין מדברים באופן סלגרפי, אלא באופן סטנוגרפי, רק לסטנוגרמה, ואיש אינו שומע. היושב-ראש הזמין את ראשי הסיעות וביקש אותם לשמור על כבוד הכנסת, וכיום אנחנו מדברים על 8 שעות. אני מציע 6 שעות, ולא צריך להכריח את שר החוץ להשיב בשעה 11 בלילה. נחוס על אנשינו.

הצבעות

- ההצעה של 12 שעות - נדחתה.
- ההצעה של 10 שעות - נדחתה.
- ההצעה של 6 שעות - נדחתה.
- ההצעה של 8 שעות - נתקבלה.

הרחל ט

להקציב לדיון המדיני 8 שעות.